

var steget lidt, og der derved kom en lille Stigning paa de militære Budgetter, saa husker vi alle, hvordan vi kunde diskutere dette i Dagevis.

Men, som jeg sagde før, under den radikal-socialistiske Regering gik det nemmere. Selv om det drejede sig om 50 eller 100 Mill. Kr., var det noget, der gjordes færdigt i Løbet af en halv Snes Minutter. Naar det var de Herrer selv, der foreslog Bevillinger til militære Formaal, var det i sin Orden, saa var alt saare godt. Men nu synes de Herrer at have fundet deres gamle Trompet igen. Det er den, der skal bruges. Men jeg er ikke vis paa, at det vil gaa saa godt, naar de kommer ud paa Landet til Vælgerne. Jeg tror, Vælgerne vil have en Følelse af, at Tonerne er lidt falske. Sagen er den, at de Radikale og Socialdemokraterne har en „Fortid“ i det Spørgsmaal. Man siger jo, at det er ikke godt, at en Pige har en „Fortid“, og det er heller ikke godt for et politisk Parti at have en „Fortid“, især naar denne Fortid ligger Nutiden saa nær, som Tilfældet er i dette Spørgsmaal. Jeg vil spørge de to ærede Partier: Hvorfor vil de nu absolut have indført en ny Praksis med Hensyn til dette at overføre de Bepærelser, der naas ved midlertidige Love vedrørende Forsvarsvæsenet, paa Finansloven? Hvorfor skal vi ikke følge den Praksis, som deres egen Forsvarsminister saa smukt har indført?

L. Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup, Venstres Ordfører, erklærede, at der under denne Sags Behandling her var kommet Dokumenter frem, som end ikke Medlemmer af Militærkommissionen endnu havde faaet, saa at det saa ud, som om disse Dokumenter var tilflydt andre, inden de var kommet frem i Militærkommissionen. Jeg ved ikke, hvorledes det ærede Medlem Hr. Rode er kommet i Besiddelse af det paa-gældende Dokument, det kender jeg ikke noget til. Men jeg vil overfor det ærede Medlem Hr. Pinstrup sige, at hvis han ikke har faaet Dokumentet, er det hans egen Fejl, for det var i hvert Tilfælde i lang Tid, inden det blev brugt i Finansudvalget, omdelt i Militærkommissionen; men det ærede Medlem har maaske ikke været til Stede i Militærkommissionen. — Det ærede Medlem Hr. Pinstrup spurgte, hvorfor der skal indføres en ny Praksis, og hvorfor man overfor Venstreministeriet optræder anderledes end overfor det radikale Ministerium. Det er rigtigt, at det er en ny Praksis. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup behøvede ikke at være gaet tilbage til 1920, han kunde ogsaa have

taget Finansloven for i Fjor, hvor disse Nedsættelser heller ikke medtoges. Men det ærede Medlem ved jo fra Finansudvalget udmærket godt, at det ikke er længere siden end i Gaar, at vi fik en indtrængende Hensetting fra den højtærede Finansminister om, at vi vilde foretage ret ekstraordinære Skridt, for at Finansloven i Aar ikke maatte komme til at fremtræde med større Udgifter end de absolut nødvendige og med de størst mulige Indtægter. Men saa er det ikke os, der indfører en ny Praksis, det kan ikke nytte, at det ærede Medlem vil sige det; saa er det Finansministeren, der paalægger os at passe paa, at hver eneste Udgift, der kan spares, bliver strøget paa Finansloven. Nu vender jeg Spørgsmaalet om og siger: Hvorfor maa det gælde alle andre Paragraffer, ikke §§ 20 og 21? Nu bliver det det ærede Medlem Hr. Pinstrup, der maa svare; jeg har svaret paa det andet. Vi har været den højtærede Finansminister følgagtige. Jeg spørger nu: hvorfor vil man ikke være det med Hensyn til de to Paragraffer? For saadan ligger Landet.

Rode: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup og hans Parti har for Skik, naar man drøfter de nærværende Forhold, da altid at søge at tilvejebringe en Diskussion om noget forbigaengent. Jeg vil ikke paa nogen Maade følge dem denne Gang, vi kan faa Lejlighed nok til at tale om andet end det, der foreligger i Dag. I Dag foreligger nemlig Budgettet og Spørgsmaalet, om det skal være rigtigt eller ikke, og Spørgsmaalet om, hvorfor den højtærede Forsvarsminister i Samraad i Udvalget ved anden Behandling erklærede, at han var villig til at stille Ændringsforslag, som vi ønskede det, og nu erklærer, at han ikke vil det. Det er det, der foreligger. Naar den ærede Ordfører (Pinstrup) henviser til, at i 1920 blev den finansielle Virkning af Loven om Indskrænkning af Indkaldelser ikke ført ind paa Budgettet, har jeg allerede gjort opmærksom paa, hvordan dette forholder sig. Den 5. Marts blev vedkommende Lov stadfæstet; vi sad da midt i Forhandlingen om Finansloven, men jeg tror, man tør gaa ud fra, at hvis nogen havde stillet noget Ønske om at faa den indført, havde ingen gjort nogen som helst Indvending derimod. Men et Initiativ blev ikke taget, og dertil var der en god Grund, nemlig den, at alle Bevillinger, alle Priser paa Finansloven, den Gang var usikre, idet vi befandt os i en stadig Stigning, som gjorde alle Tallene saaledes, at enhver her i Salen var klar over, at de knap vilde holde paa noget af de enkelte